

ANMELDELSE: En kjærlighetshilsen til Bodø

Ina Otzko, Mutatio / Pietà (Stor versjon monterert på Stormen bibliotek) (2018) Foto: Ellen Marie Saethre-McGuirk

Av Ellen Sæthre-McGuirk

Publisert:

05.12.18 22:00

Del

Artikkelen er over 6 år gammel

19 kunstnere, 42 verk og én svært imponert kritiker. Vi har felt dommen over NorlandiART.

For abonnenter

NordlandiART-18 er en slik utstilling som det er viktig at finner sted.

Det er mindre viktig at utstillingen mangler de store kuratoriske røde trådene. Og det er mindre viktig at utstillingen til en viss grad samler et så bredt spekter av Bodø-kunstnere at enhver kritiker ville streve med å skrive seg frem til et hovedbudskap i utstillingen.

Det er ikke det som er poenget med NordlandiART-18. Gruppeutstillingen viser verk av hele 19 Nordlandskunstnere. Unge og gamle, ferske og etablerte; NordlandiART-18 er en showcase av hva et utvalg av byens kunstnere jobber med. Det er en kjærlighetshilsen til byen og en invitasjon til byens borgere til å utforske hva noen av kunstnerne i byen vår brenner for. Og folket har ikke vært vanskelig å be.

LAVTERSKELMILJØ

Det som er kanskje det viktigste med denne utstillingen er at det skaper et miljø for byens kunst og kunstnerne. Ved å arrangere NordlandiART-18, frembringer Stormen Kunst ved intendant Aslak Juel Kristensen og kunstnergruppen NorlandiART en livsviktig fellesarena for byens kunstnere. Et sted å slippe ferske inn i varmen. Å vise respekt til de etablerte. Å ønske velkommen tilbake de som har hatt andre oppgaver i en periode. Å være en lavterskel treffpunkt for å introdusere nye besøkende inn i kunstens arena. NordlandiART-18 kunne ikke å ha vært mer dagsaktuell med den nye kulturmeldingen Kulturens kraft (Meld. St. 8) i ryggen, som roper etter arenaer som nettopp denne.

ANNONSE

Utstillingen følger NorlandiART Bygalleri som ble åpnet i 2016, hvor verk av de utstillende kunstnere ble overført til folier og montert på vinduer og fasader i byrommet. Det var vanskelig å ikke legge merke til dem, de store verkene som plutselig dekket vinduer både her og der. Året etter presenterte NorlandiART utstillingen NorlandiART-17 i Stormen Bibliotek. Årets utgave, NordlandiART-18, samler nok en gang nordlandskunstnere som arbeider innenfor et bredt spekter av teknikker.

Saken fortsetter under bildet.

KUNSTEN SOM PEKER SEG UT

Noen av kunstnerne stiller ut flere arbeider. Dette er interessant da det gir et bedre bilde av hva de jobber med og hva som preger deres kunstnerskap. Linn Rebekka Åmo for eksempel imponerer med hennes store tekstilarbeid «Havsølv» fra 2018. Verket er et større landskapsorientert tekstilarbeid med lange sølvliknende, håndapplikerte draperinger. Åmo har skapt et meget delikat og samtidig robust landskapsbilde, hvor havet/draperingene flyter ut av tekstilbildet og ned og utover gulvet. Verket kunne ha hatt en bedre plassering i utstillingen, slik at den virkelig fikk nok luft rundt seg. Men greit nok.

ANNONSE

«Havsølv» er noe annet enn de to andre arbeidene som Åmo også stiller ut. Disse deler tittelen «Tidevann» (2018). Hvor «Havsølv» er et modent arbeid som på ingen måte unnskylder seg for å ta så pass mye golv plass og rom, er «Tidevann» bokstavelig talt innrammet, inneklemt og kontrollert. De er irriterende korrekte. Med balansert komposisjon. Bruk av kontrastfarger. Formvariasjon. De er så safe at det nesten blir for mye av det gode. «Havsølv» derimot kunne ha tatt i bruk hele rommet og er forfriskende freidig i det verket stiger frem. Om det er noe som bør kjøpes inn til en offentlig samling, er det dette.

NESTORENE

Foruten kjente navn som Are Andreassen, Karl Gustav Gjertsen, Kurt Edvin Blix Hansen, Yngve Henriksen og Hugo Aasjord, er det flott å se at NordlandiART-18 har også gitt plass til Nordlands store nestorer. De tre som virkelig figurerer i den forbindelse er Per Adde, Gunnar Tollefsen og Kajsa Zetterquist.

ANNONSE

Både Adde og Zetterquist sine kunstnerskap er velrepresentert på Adde Zetterquist kunstgalleri på Storjord i Nordland, som er en del av Nordland nasjonalparksenter. På NordlandiART-18 får publikum møte nyere arbeider av Adde og Zetterquist. Adde sin «Høstrog» (2018) har hans typiske fargesammensetning og komposisjon, mens Zetterquist sin «Felicias fri» (2017) har sterke kunsthistoriske undertoner – noe som forøvrig blir sterkere for hvert år som går. Hvor både Adde og Zetterquist er representert med ett verk hver, er Tollefsen derimot representert med to arbeider. Mange besøkende vil huske Tollefsen sine verk fra Bodø Biennale 2016 sin utstilling Mitt Landskap som ble i samme gallerirom, hvor Tollefsen sine arbeider hadde en sentral posisjon. Tollefsens leken halv-figurativ/halv-abstrakte Etter stormen (2015) kan kanskje således tolkes som en hilsen tilbake til utstillingen i 2016. Om det er på grunn av kunstnerens valg eller om det er kuratorene selv som viser denne streken med humor vil man kanskje aldri få vite.

ANNONSE

Den neste generasjonens nestorer, Harald Bodøgaard og Rune Johansen, er også representert i utstillingen. Johansen med et relativt beskjedent dog kunstnerskap-typisk foto, Fra en skjenk II (1998), som er for øvrig ubehagelig høyt montert på veggen. Bodøgaard er representert med tre skulpturverk; Lux Incrementum (2018) er betydelig større enn de to mindre arbeidene Veiviser og Satyr I (begge 2018). Det er godt å se Bodøgaard sine arbeider igjen, og spesielt godt å se disse små skulpturene. Både typisk og samtidig nytenkende for Bodøgaard, Veiviser og Satyr I lover godt for det som kommer i tiden fremover fra kunstneren.

Saken fortsetter under bildet.

HATTEN AV

Ina Otzkos «Mutatio (Pietà)» er å regne som et hovedverk i gruppeutstillingen. Og det er ikke bare på grunn av dens størrelse, selv om den med sine 300x375cm ruver over de andre arbeidene i utstillingen. Det er imponerende at Otzko har prøvd seg på motivet. Pietàen er en av de mest respekterte motivene i den vestlige kunsthistorien, med røtter fra 1300-tallets Tyskland. Om det er Michelangelos «Pietà» i St. Peters basilika i Vatikanet fra slutten av 1400-tallet eller Sam Taylor-Wood's «Pietà» fra 2001, er det noe særegent, melankolsk og tanketungt over det.

ANNONSE

En sammenligning av disse tre Pietàversjonene er en interessant tankeøvelse. Michelangelos marmorsskulptur «Pietà» viser en umåtelig ung Maria som til evig tid holder og viser frem sin døde sønn. Taylor-Woods videoverk løfter motivet fra dens religiøse undertoner, og forplanter det i en menneskelig hverdag. Taylor-Woods videoverk er på mange måter et selvportrett, som viser Taylor-Wood som Maria og skuespilleren Robert Downey Jr. i posisjon som Jesus. Taylor-Wood hadde på den tiden kjempet seg igjennom flere runder kreft mens Downey ikke bare var en kjent skuespiller, men også en som hadde selv kjempet med et omfattende narkotikaproblem. Hvor Michelangelos «Pietà» viser en mors kjærlighet og en umenneskelig styrke, viser Taylor-Wood sin «Pietà» en nær, medmenneskelig kjærlighet og et himmelvidt overlevelsesstrev. Vi møter de portretterte individene i det de er i sitt livs mest krevende gjerning, det å overvinne sine personlige utfordringer og det å gjenkjenne hverandres livsstrev i sitt eget.

Otzkos «Mutatio (Pietà)» i NordlandiART-18 beholder verken de kunsthistoriske og kristne undertonene eller det dypt personlige og sanseladete kunstneriske innholdet til Michelangelo og Taylor-Wood. Heller er Otzkos foto et øyeblikksbilde, en smule av sannheten. Den er smertefri, vakker, velkomponert og rolig. I motsetning til

Michelangelos og Taylor-Woods verk, er Otzko selvportrettert figur behagelig plassert sittende på gulvet. Det umenneskelige strevet, de uoverkommelige kravene som følger det å holde dette andre mennesket oppe, er borte i Otzkos foto. Det er ingen hjerteskjærende og altslukende morssorg eller skjelvende muskler og fysisk og mentalt strev som preger Otzkos foto.

ANNONSE

Otzko holder denne veldreide, unge mannen i sine armer og om han er levende eller død synes ikke. Hennes strev og hans fysiske tilstand er ikke viktig. Det er to mennesker som møtes i et tandert og avkledd øyeblikk. Deres blottlagte hud understreker sårbarheten, men også båndet mellom dem. Samtidig er faktisk bildet med sine 300x375cm hengt opp med stramme tau, slik at lerretet i seg selv minner om oppspent hud. Denne dobbeltheten forsterker verksinntrykket. Det er som om hun sier i dette verket, at tross alt, her og nå, er vi sammen som mennesker på denne jord.

IKKE NOK PLESS

Jeg kunne ha skrevet mer om både verkene og kunstnerne som er representert i NordlandiART-18. Grethe Irene Einarsen er en av disse som jeg kunne ha skrevet flere avsnitt om. Espen Tversland en annen som kunne ha fått noen linjer. Men, dessverre, det er grenser.

I pressemeldingen spør NordlandiART om NordlandiART-utstillingen bør bli et fast innslag i byens utstillingsårshjul. Det bør det. Ikke fordi en geografiskbestemt gruppeutstilling er det fremste som Bodømiljøet i det store og hele har å by på. Det er det ikke. Det er flere særlig interessante kunstnere som jobber i regionen som ikke er med i NordlandiART-18. Gruppeutstillingsformen er heller ikke nødvendigvis den beste måten å virkelig gjøre seg kjent med kunstnerskapet til en kunstner.

ANNONSE

NordlandiART-utstillingen bør bli et fast innslag i byens utstillingsårshjul fordi det skaper et inkluderende miljø. Fordi det er en uhytellig arena for å introdusere nye kunstnere og besøkende inn i kunstmiljøet. Hvis vi skal ha store internasjonale utstillinger og prosjekter i byen som den til Spencer Tunick og bli eksponert for enda mer samtidskunst, trenger både vi og miljøet også motpolen. Det som skjer her og nå, rundt oss og i vår hverdag. Det som skaper – og viser frem – vårt nære kunstnermiljø.

Saken fortsetter under bildet.

FÅ DET MED DEG

De 19 Nordlandskunstnere stiller ut tilsammen 42 verk, som vises primært i visningsrommet for kunst i Stormen bibliotek, Stormen kunst.

Det følger ingen fysisk katalog til utstillingen. Men på samme måte som ved sine tidligere utstillinger har NordlandiART brukt QR koder i stedet. QR kodene er montert på etiketter ved hvert verk, som man kan skanne med mobilen for å hente frem utstillingens webside. Der finner man informasjon om kunstnerne og deres verk. Slik sett har utstillingen en gratis tilgjengelig, digital katalog.

ANNONSE

NordlandiART er et prosjektsamarbeide mellom Are Andreassen, Martin Losvik og Karl Emil Rikardsen.

De utstillende kunstnere er Per Adde, Are Andreassen, Harald Bodøgaard, Kari Elisabeth Dahlmo, Grethe Irene Einarsen, Thor Erdahl, Karl Gustav Gjertsen, Kurt Edvin Blix Hansen, Yngve Henriksen, Rune Johansen, Lars Erik

Karlsen, Tor Arne Losnedal, Ina Otzko, Johanne Seines Svendsen, Gunnar Tollefsen, Espen Tversland, Kajsa Zetterquist, Hugo Aasjord og Linn Rebekka  mo.

Utstillingen vises i Stormen kunst fra og med 30.11.2018 til og med 13.01.2019.

Se kommentarer

Flere saker

Sportsbutikk f r nye eiere: – Vi har planer for framtiden

ANNONSE

**Sjekk de løypene - her fortsetter
Høsten 2031 kan du spare ti
skisesesongen
minutter på denne strekningen**

være den aktive iase med kriminalitet Nå søker McDonalds etter 30 ansatte i Bodø

Kommentarer til denne saken

Til toppen

